

رِئسانِ ایتالیا

کارن اَسْمَن

ترجمه مهدي حقيقت خواه

فهرست

۶	رویدادهای مهم در تاریخ رنسانس ایتالیا
۹	پیشگفتار: پُلّی در زمان
۱۳	۱. بذرهای رنسانس ایتالیا
۲۹	۲. رنسانس نخستین در فلورانس
۴۱	۳. انسان‌گرایی در رنسانس نخستین
۵۵	۴. هنر و معماری رنسانس نخستین
۶۹	۵. رُم و تهاجم فرانسوی‌ها به ایتالیا
۸۷	۶. سه هنرمند بزرگ رنسانس برین
۱۰۱	۷. رنسانس پسین
۱۱۵	پسگفتار: پی‌نقش
۱۱۹	یادداشت‌ها
۱۲۳	برای مطالعه بیشتر
۱۲۵	آثار مرجع
۱۲۷	آثار مورد استناد
۱۳۳	نمایه

بذرهای رنسانس ایتالیا

بذرهای رنسانس نخست در ایتالیا جوانه زد. این امر تا حدی از موقعیت ممتاز ایتالیا به عنوان یک مرکز تجارت بین‌المللی ناشی می‌شد. ایتالیا در انتهای جنوبی اروپا واقع شده و در دریای مدیترانه پیش رفته و از سه طرف با آب‌های قابل کشتیرانی احاطه شده است. دریای مدیترانه در جنوب، دریای آدریاتیک در شرق، و دریای تیرنه در غرب آن واقع شده است. این آبراه‌ها به ایتالیا اجازه می‌داد به مثابه یک حلقه ارتباط تجاری بین اروپای شمالی و شرق ثروتمند و رازآلود عمل کند.

شهرهای منفرد در ایتالیا از قرن‌های دهم و یازدهم به دولتشهر تبدیل شده بودند. دولتشهرها مراکز تجاری جاافتاده‌ای بودند که، به سبب مزیت جغرافیایی، تجاری، یا کشاورزی، رشد کرده و با نواحی روستایی و شهری اطراف خود یکی شده بودند. بنابراین، در بیش‌تر دوره قرون وسطی ایتالیا نه یک کشور متحد بلکه شامل گروهی از قلمروهای مستقل بود که هر کدام شکل حکومتی خودشان را داشتند. برای مثال، در جنوب پادشاهی ناپل تحت حاکمیت پادشاهان

غیرایتالیایی قرار داشت. ایالت‌های پاپی، در شمال ناپل، تحت کنترل سلسله پاپ‌ها، رؤسای اسمی کلیسای کاتولیک، بود. بر میلان، در شمال، حکومت تک نفره سلسله دوک‌ها حاکم بود. و در شمال و مرکز ایتالیا، دولت‌شهرهای در حال تکوین نظیر فلورانس و ونیز در حال شکل‌دهی به حکومت‌های جمهوری بودند که در آن‌ها افراد منتخب شورای حکومتی خود را برمی‌گزیدند. اوتوی فرایزینگی، نویسنده قرن دوازدهم، دولت‌شهرهای نوظهور در شمال ایتالیا را شرح داده است:

دولت‌شهرهای ایتالیا برای بقای اقتصادی خود به تجارت خارجی متکی بودند. تجار از بنادر پُر رونق ایتالیایی نظیر ونیز راهی شرق می‌شدند.

آن‌ها چنان به آزادی خود متکی‌اند که، برای پرهیز از گستاخی فرمانروایان، ترجیح می‌دهند که به جای شهیاران، کنسول‌ها بر آن‌ها فرمان برانند... از بیم آن‌که طمع قدرت آن‌ها [کنسول‌ها] را تسخیر نکند، تقریباً هر ساله آن‌ها را تغییر می‌دهند.^۳

قدرت بسیاری از این دولت‌شهرهای نوظهور بر قابلیتشان در پیشبرد تجارت خارجی مبتنی بود. کشتی‌ها از بنادر ونیز در شمال شرقی، جنوآ و پیزا در شمال غربی، و ناپل و آمالفی

یک بازرگان ثروتمند ایتالیایی قرن پانزدهم در بندر به کالاها سرکشی می‌کند. ایتالیایی‌ها از راه تجارت خارجی با گنجینه سرشاری از آرا و عقاید فرهنگ‌های گوناگون آشنا شدند.

در جنوب، به طرف شرق به مقصد ساحل شمالی آفریقا حرکت می‌کردند، که ایتالیایی‌ها در آن‌جا طلا می‌خریدند، یا به شهرهای حاشیه ساحل شرقی دریای مدیترانه می‌رفتند که محل فروش اجناس تجملی خاور دور بودند. بازرگانان ایتالیایی می‌توانستند در قسطنطنیه، انطاکیه، بیروت، صور، عکا، و دیگر شهرهای شرقی، ابریشم، ادویه‌جات، کافور، مُشک، مروارید، و عاج بخرند که از سرزمین‌های دوردستی چون چین و هند آورده می‌شد.

برای این اجناس تجملی در بازارهای اروپای شمالی تقاضا بالا بود. کشتی‌های ایتالیایی به غرب، سپس شمال، به اسپانیا، هلند، و جزایر بریتانیا سفر

پس از آن‌که تجار ایتالیایی به واردات پشم و پارچه پرداختند، صنعت نساجی در ایتالیا رونق گرفت.

می‌کردند تا محموله‌های خود را به پادشاهان و اشراف ثروتمند یا دیگر بازرگانان بفروشند. کالاها از راه خشکی نیز از شبه جزیره ایتالیا به آلمان و فرانسه برای فروش حمل می‌شد. تجار ایتالیایی در سفر بازگشت از انگلستان و فلاندر، یک کنت‌نشین قرون وسطایی در شمال غربی اروپا، پشم خام و پارچه وارد می‌کردند که باعث رونق صنعت نساجی رو به رشد ایتالیا می‌شد. در قرن‌های بعدی، صنعتگران ایتالیایی، به ویژه در فلورانس، روش‌های رنگرزی، بافندگی، و پرداخت پشم را تکمیل کردند که باعث شد در سه قاره مرغوب‌ترین منسوجات از کار درآید و ثروت زیادی برای ایتالیا به همراه آورد.

گنجینه سرشار آرا و عقاید

تجارت راه دور بر جنبه‌های غیرتجاری فرهنگ ایتالیا اثر گذاشت و ایتالیایی‌ها را با هنرها و علوم و فرهنگ‌های گوناگون آشنا ساخت. مثلاً، هنرمندان ایتالیایی تحت تأثیر هنرمندان بیزانسی قرار گرفتند که تا حد زیادی با کاشی کار می‌کردند و مُعرق می‌ساختند. خطوط